

نگاهی به زندگی هنری گوهر خیراندیش
بازیگر توانای سینمای ایران

بازیگر نقش‌های متفاوت

مختلف بازیگری به آموزش این فن به هنرجویان مشتاق می‌پردازد و این کار را کاری الهی می‌داند. او هم‌اکنون یکی از اساتید ثابت کانون سینماگران جوان است.

معجزه‌ی برای خیراندیش ...

روزهای آخر شهریورماه بود که گوهر خیراندیش در روستای حلب، در حوالی زنجان، مشغول بازی در مجموعه‌ی تلویزیونی «حماسه‌ی آرت» به کارگردانی «بهزاد فراهانی» بود. او در حین فیلمبرداری درد شدیدی در ناحیه‌ی شکم داشت. زمانی که به بیمارستان انتقال یافت، متوجه شد که آپاندیسش ترکیده است! خیراندیش برای ادامه‌ی درمان سریعاً به تهران آمد. قرار بر این بود که پس از درمان ابتدایی مورد عمل جراحی قرار بگیرد. وقتی به منزل انتقال پیدا کرد، به دلیل ضعف جسمانی زمین خورده و از ناحیه‌ی لگن دچار شکستگی می‌شود و این روزها خانه‌نشین است. برای این بازیگر خوب طلب سلامتی داریم. خداوند او را دوباره به سینمای ایران هدیه داده است، چرا که اگر به آپاندیس دیر رسیدگی شود جان فرد را می‌گیرد. سلامتی خیراندیش به یک معجزه شبیه بود.

جوایز بازیگری

گوهر خیراندیش تا کنون نامزدی و جوایز بسیاری را در جشنواره‌های مختلف داخلی و برون‌مرزی از آن خود کرده است

کارگردانی از دانشکده‌ی هنرهای زیبای دانشگاه تهران دارد. از سال ۱۳۴۹ فعالیتش با گروه تئاتر در استان فارس آغاز و از سال ۱۳۶۱ به‌طور جدی و حرفه‌ی وارد عرصه‌ی بازیگری شد. از همان ابتدا بازی‌اش را همگان پسندیدند. او با فیلم «روزهای انتظار» بازیگری در سینما را آغاز کرد و با فیلم «بانو» خوش درخشید.

تئاتر، دغدغه‌ی همیشگی

شاید بد نباشد بدانید که خیراندیش با این که بیش‌تر عمرش را معطوف سینما کرده هنوز هم خون یک تئاتری در رگ‌هایش جریان دارد و خود را یک بازیگر تئاتر می‌داند.

او در مورد جشنواره‌ی فیلم فجر چنین می‌گوید: «همیشه جشنواره برای همه اهمیت دارد، حالا می‌خواهد جشنواره‌ی فجر باشد یا هر جشنواره‌ی دیگری، اما مهم‌ترین نکته برای همه این است که کارها در این جشنواره‌ها به داوری گذاشته می‌شود و این برای من هم مهم است. شاید باور نکنید اگر بگویم من همیشه موقع حضور در هر جشنواره‌ی فوق‌العاده هیجان‌زده می‌شوم. با این که اکثراً در جشنواره‌ی فیلم فجر یا نامزد یا برنده‌ی جایزه بوده‌ام، اما همیشه جایزه‌ام را از آدم‌هایی که موشکافانه کارم را دیده‌اند، گرفته‌ام».

گوهر خیراندیش در آموزشگاه‌های

مریم بوستانی

شاید اطلاق عنوان یکی از شیرین‌ترین و قوی‌ترین بازیگران زن سینما و تلویزیون ایران به «گوهر خیراندیش» چندان بیهوده نباشد! چرا که او ثابت کرده در هر فیلمی که بازی می‌کند علاوه بر پرداخت دقیق شخصیت، به نوعی همدلی تماشاگر را نیز برمی‌انگیزد و کم‌تر کسی است که با دیدن نقش‌آفرینی او لبخندی حاکی از همدلی و رضایت بر لبانش نقش نیندد. خیراندیش به‌راستی با ریزینی هرچه تمام‌تر سعی بر آن دارد تا هرچه بهتر از پس نقش‌های بسیار که به او واگذار می‌شود، برآمده و به راحتی هرچه تمام‌تر هم از پس تمامی آن‌ها برمی‌آید؛ از پیرزن روستایی و کارگر «رسم عاشق‌کشی» گرفته تا پیرزن متمول و بدجنس «نان و عشق و موتور ۱۰۰۰»، از زن عصبی و کج خلق «زیر بام‌های شهر» گرفته تا ندیمه‌ی زن ناصرالدین‌شاه در «جنگجوی پیروز» و این همان نکته‌ی است که باعث شده همواره به عنوان یک بازیگر پرتوان و با استعداد شناخته شود و حتی عامه‌ی مردم هم او را خیلی دوست داشته و فیلم‌هایش را با جان و دل پیگیری کنند.

گوهر خیراندیش متولد اول شهریور ۱۳۳۳ در شیراز است و همسر مرحوم «جمشید اسماعیل‌خانی» بازیگر توانا و قهار سینما و تلویزیون که چند سال پیش دار فانی را وداع گفت. خیراندیش لیسانس بازیگری و

گوهر خیراندیش ثابت
کرده در هر فیلمی که
بازی می‌کند علاوه بر
پرداخت دقیق شخصیت،
به نوعی همدلی تماشاگر
را نیز برمی‌انگیزد و کمتر
کسی است که با دیدن
نقش‌آفرینی‌های او لبخندی
حاکی از همدلی و رضایت بر
لبانش نقش نبندد

توصیه به استراحت مطلق کردند اما چون هیچ چیز مطلق نیست، زبان و قلم از این استراحت معاف شد و با قلم سپاسم را به عزیزانی می‌رسانم که با نگاهی حرفه‌یی و متر و معیار خود کار ما را داوری کردند. خسته نباشند.

آثار هنری

بعضی از مهم‌ترین فیلم‌هایی که خیراندیش تا کنون در آن‌ها ایفای نقش کرده عبارت‌اند از: روزهای انتظار (۱۳۶۵)، با من از فردا بگو (۱۳۶۶)، شب حادثه (۱۳۶۷)، شاخه‌های بید (۱۳۶۷)، روز باشکوه (۱۳۶۷)، زیر بام‌های شهر (۱۳۶۸)، همه‌ی یک ملت (۱۳۶۹)، سایه‌ی خیال (۱۳۶۹)، مدرسه‌ی پیرمردها (۱۳۷۰)، بانو (۱۳۷۰)، یک مرد یک خرس (۱۳۷۱)، لبه‌ی تیغ (۱۳۷۱)، عیالوار (۱۳۷۱)، بوی خوش زندگی (۱۳۷۲)، چهره (۱۳۷۴)، ساغر (۱۳۷۶)، شیدا (۱۳۷۷)، جنگجوی پیروز (۱۳۷۷)، میکس (۱۳۷۸)، نان و عشق و موتور ۱۰۰۰ (۱۳۸۰)، مربای شیرین (۱۳۸۰)، دنیا (۱۳۸۰)، ارتفاع پست (۱۳۸۰)، واکنش پنجم (۱۳۸۱)، رسم عاشق‌کشی (۱۳۸۱)، توکیو بدون توقف (۱۳۸۱)، سیزده گربه روی شیروانی (۱۳۸۲)، نقاب (۱۳۸۳)، مکس (۱۳۸۳)، گل بیخ (۱۳۸۳)، تردست (۱۳۸۳)، محاکمه (۱۳۸۵)، قاعده‌ی بازی (۱۳۸۵)، خواستگار محترم (۱۳۸۵)، بی‌وفا (۱۳۸۵)، دایره‌زنگی (۱۳۸۶)، یک اشتباه کوچولو (۱۳۸۷)، کلاتری غیرانتفاعی (۱۳۸۷)، صندلی خالی (۱۳۸۷) و دعوت (۱۳۸۷) و ... ■

مسابقه‌ی سینمای ایران، ۱۳۸۲)

- برنده‌ی تندیس زرین بهترین بازیگر نقش مکمل زن برای فیلم واکنش پنجم (دوره‌ی هفتم جشن خانه‌ی سینما، مسابقه، ۱۳۸۲)

- برنده‌ی تندیس زرین بهترین بازیگر نقش مکمل زن برای فیلم دنیا (دوره‌ی هفتم جشن خانه‌ی سینما، مسابقه، ۱۳۸۲)

- نامزد لوح زرین بهترین بازیگر زن برای فیلم ارتفاع پست (دوره‌ی سوم منتخب سایت ایران اکتور، بهترین‌های سال، ۱۳۸۲)

- نامزد لوح زرین بهترین بازیگر زن برای فیلم رسم عاشق‌کشی (دوره‌ی پنجم منتخب سایت ایران اکتور، بهترین‌های سال، ۱۳۸۴)

آخرین جایزه‌یی که به گوهر خیراندیش اهدا شد تندیس دوازدهمین جشن خانه‌ی سینما برای بازی در فیلم «دعوت» بود که به دلیل مجروحیت نتوانست در این جشن حاضر شود و به جای او «مریلا زارعی» با پیغامی از او به همراه دختر گوهر خیراندیش روی صحنه حاضر شد.

زارعی متن پیغام را این‌طور خواند: «به نام خالق زیبایی‌ها و با سلام به همه‌ی عزیزان حاضر در دوازدهمین جشن سینمای ایران. خدا را شکر می‌کنم که ترکیدن آپاندیس منجر به مرگم و تداخل آن با جشن خانه‌ی سینما نشد. چندی پیش در روستایی نزدیک زنجان هنگام بازی در مجموعه‌ی تلویزیونی حماسه‌ی آرت دچار عارضه شده و متأسفانه دیر به بیمارستان منتقل شدم. حالم بد شد و مرا

که بعضی از آن‌ها عبارت‌اند از:

- نامزد سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل زن برای فیلم زیر بام‌های شهر (دوره‌ی هشتم جشنواره‌ی فیلم فجر، مسابقه‌ی سینمای ایران، ۱۳۶۸)

- نامزد سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل زن برای فیلم چهره (دوره‌ی چهاردهم جشنواره‌ی فیلم فجر، مسابقه‌ی سینمای ایران، ۱۳۷۴)

- نامزد سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل زن برای فیلم جنگجوی پیروز (دوره‌ی هفدهم جشنواره‌ی فیلم فجر، مسابقه‌ی سینمای ایران، ۱۳۷۷)

- برنده‌ی دیپلم افتخار بازیگر نقش اول زن سال برای فیلم ارتفاع پست (دوره‌ی بیستم جشنواره‌ی فیلم فجر، مسابقه‌ی سینمای ایران، ۱۳۸۰)

- نامزد سیمرغ بلورین بهترین بازیگر زن برای فیلم واکنش پنجم (دوره‌ی بیست‌ویکم جشنواره‌ی فیلم فجر، مسابقه‌ی سینمای ایران، ۱۳۸۱)

- نامزد تندیس زرین بهترین بازیگر نقش مکمل زن برای فیلم ارتفاع پست (دوره‌ی ششم جشن خانه‌ی سینما، مسابقه، ۱۳۸۱)

- بهترین بازیگر نقش مکمل زن سال برای فیلم ارتفاع پست (دوره‌ی هفدهم منتخب نویسندگان و منتقدان، بهترین‌های سال، ۱۳۸۱)

- برنده‌ی سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول زن برای فیلم رسم عاشق‌کشی (دوره‌ی بیست‌ودوم جشنواره‌ی فیلم فجر،